

[Stats- og udenrigsministeren.]

arbejdsmarkedets parter den 3. oktober 1966. Herved understreges kravet om, at alle grupper, som har indflydelse på pengeindkomster, priser, avancer og udbytter, også de selvstændige erhvervsdrivende, tager de samme hensyn.“

Jeg synes, det fremgår af det citerede, at vi ikke mener at stå over for en problemfri situation, og at vi meget stærkt appellerer til alle parter i dette samfund, der har indflydelse på den økonomiske udvikling, om at tage hensyn hertil.

Og med disse bemærkninger har jeg givet mit svar til liberalt centrum's ordfører, hr. Niels Westerby. Jeg mener, at hr. Niels Westerby's dagsordensforslag ikke er påkrævet, og jeg mener, at tidspunktet for dets fremsættelse er uheldigt. Jeg mener, at folketinget ikke på dette tidspunkt bør foretage noget, der kan have en skadelig indflydelse på forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter, som netop i disse dage befinder sig i en meget afgørende fase. Jeg må altså afvise hr. Niels Westerby's dagsordensforslag, og jeg har en formodning om, at socialdemokratiets ordfører, hr. Per Hækkerup, vil fremsætte et andet.

Det forekom mig, at hr. Poul Møller var i et uvenligt lune. Vi ved, at hr. Poul Møller kan være både morsom og slagfærdig fra denne talerstol. Jeg havde det indtryk, at der var noget, der var gået ham imod. Han begyndte med at nævne Bismarck og endte med K. B. Andersen, uden at jeg i øvrigt havde indtryk af, at ordvekslingen mellem hr. K. B. Andersen og hr. Poul Møller rigtig blev gjort færdig, og jeg vil interesseret lytte til dens fortsættelse.

Vi oplevede også det vel nok uundgåelige, at valgkampens såkaldte døde sild blev gravet frem igen. Det var, som om hr. Poul Møller ville tillægge mig det synspunkt, at når vi var gået med til, at der blev nedsat et undersøgelsesudvalg vedrørende det konservative folkepartis håbløse, og jeg forstår nu opgivne forslag om en frivillig kildeskat, havde vi også sagt, at så ville vi udsætte vort eget kildeskatteforslag, indtil der forelå en betænkning fra dette udvalg. Det har jeg ikke sagt. Jeg har tværtimod sagt det modsatte. Jeg sagde det modsatte ved tredje behandling af udskrivningsloven — det står i Folketingstidende 1965-66, sp. 4568

— fire — fem — seks — otte — for dem, der ønsker at slå efter; jeg sagde følgende:

„det er jo rigtigt, at man, også så vidt jeg erindrer, fra alle partiers side gav tilslutning til, at det konservative forslag om såkaldt frivillig kildeskat skal undersøges. Det svarer vel til, hvad vi altid gør her i salen. Når et parti ønsker et eller andet undersøgt, så lader man det undersøge. Men det kan selvfølgelig ikke have udsættende eller opsættende virkning for selve sagen, det er jo helt klart.“

Så jeg har altså taget det forbehold, da jeg gik med til undersøgelsen eller i hvert fald ved denne tredje behandling af udskrivningsloven, at denne undersøgelse ikke kunne have udsættende eller opsættende virkning for kildeskatteforslagets gennemførelse.

Men jeg skal da erkende, at jeg i øvrigt har det indtryk, at det konservative folkeparti har lært noget af valget. For mig tog det valgnatten rigtig at lære valgets tale. For det konservative folkeparti tog det vel lidt længere tid. I to år har det konservative folkeparti ikke villet gennemføre en skattereform sammen med regeringen. Det vil man gerne nu, og det er da en forandring. Man ville ikke forhandle om regeringens kildeskatteforslag, man ville ikke forhandle om fradragsrettens bortfald. Det vil man godt nu; det er en ændring, og den har jeg naturligvis noteret mig.

Jeg vil gerne takke hr. Aksel Larsen for hans citater fra Jydske Tidende. Jeg synes egentlig, den artikel ligger, skal vi sige under niveau, hvis jeg må gencitere:

„Hitlers og Stalins socialisme tog begge køer og skød ejeren — uden at den kvægløse nabo blev rigere. Det er den vej, Krag's og Aksel Larsens skattereform vil bære.“

Nu ved jeg jo godt, at det konservative parti og dets ledere, formoder jeg, ikke er ansvarlige for en artikel af denne karakter. Men var det ikke rigtig rart at få den ud af verden? Jeg tror, det vil tjene vores alles interesse, om hr. Poul Møller i et par bemærkninger lod den forsvinde over i den glemsel, hvor den bør høre hjemme.

Flere af ordførerne har nævnt markedsproblemerne. Nu er det jo sådan, at det er aftalt i det udenrigspolitiske nævn i et møde sammen med markedsudvalget, at vi